

УДК 355.46:94(477.87)

DOI: <https://doi.org/10.35774/gsip2025.02.060>

**Вікторія ДОБРОВОЛЬСЬКА**

*доктор наук із соціальних комунікацій, професор,  
Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв  
м. Київ, Україна,*

*ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0927-1179>*

## **ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СПАДЩИНИ КНЯЗІВ ОСТРОЗЬКИХ У КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ**

**Анотація.** У статті досліджується військово-патріотичний потенціал спадщини князів Острозьких у контексті сучасної російсько-української війни. Постановка проблеми зумовлена потребою не лише у забезпеченні обороноздатності держави, а й у зміцненні духовно-ціннісних основ українського суспільства, формуванні стійкої національної ідентичності та розвитку військово-патріотичного виховання. Особливу актуальність тема набуває в умовах гібридної війни, де поряд із збройним протистоянням активно використовуються інформаційні, культурні та символічні засоби впливу, що підкреслює значення історичної спадщини як джерела легітимації сучасної боротьби та консолідації нації.

У центрі уваги – діяльність князів Костянтина Івановича та Василя-Костянтина Острозьких у XV–XVII століттях, яка поєднувала оборонну, політичну та культурно-освітню функції. Аналіз історичних джерел і сучасних досліджень дозволяє виявити, що їхня військова організація, стратегічне мислення та оборонні практики створювали комплекс патріотичного потенціалу, який сприяв захисту українських земель, формуванню моральних цінностей та консолідації суспільства. Важливе місце у статті відведено культурно-освітній спадщині династії, зокрема діяльності Острозької академії, заснованої князем Василем-Костянтином Острозьким, що забезпечувала збереження православної традиції, розвиток національної самосвідомості та підґрунтя для морально-патріотичного виховання.

Особлива увага приділяється актуалізації спадщини Острозьких у сучасних військово-патріотичних практиках, зокрема у діяльності 30-ї окремої механізованої бригади імені князя Костянтина Острозького. Досліджуються історичні передумови формування підрозділу, його участь у ключових операціях

---

© Вікторія Добровольська, 2025.

російсько-української війни – обороні Києва, Харківському контрнаступі, боях за Сєверодонецьк, звільненні Ізюма та тривалих боях за Бахмут. Аналіз бойових досягнень, символіки та патріотично-виховних практик бригади демонструє, як історична спадщина трансформується у сучасний військово-патріотичний дискурс, сприяє формуванню морально-психологічної стійкості військових і консолідації суспільства.

У статті окреслено потенціал спадщини князів Острозьких як джерела національної ідентичності, морального виховання та символічного підкріплення обороноздатності держави. Поєднання історичних традицій, культурно-освітньої спадщини та сучасних військово-патріотичних практик створює ефективний механізм зміцнення патріотизму, бойового духу та суспільної стійкості в умовах сучасних викликів російсько-української війни.

**Ключові слова:** Князі Острозькі, військово-патріотична спадщина, національна ідентичність, морально-патріотичне виховання, російсько-українська війна, військові традиції, Острозька академія.

**Viktorii DOBROVOLSKA**

*Doctor of Science in Social Communications, Professor,  
National Academy of Culture and Arts Management  
Kyiv, Ukraine*

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0927-1179>

## MILITARY-PATRIOTIC POTENTIAL OF THE OSTROZKY PRINCES' HERITAGE IN THE CONTEXT OF THE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR

**Abstract.** The article examines the military-patriotic potential of the heritage of the Ostrozky princes in the context of the contemporary Russian–Ukrainian war. The problem statement is обусловлена not only by the need to ensure the state's defense capability, but also by the strengthening of the spiritual and value-based foundations of Ukrainian society, the formation of a resilient national identity, and the development of military-patriotic education. The topic gains particular relevance under the conditions of hybrid warfare, where, alongside armed confrontation, informational, cultural, and symbolic means of influence are actively employed, emphasizing the significance of historical heritage as a source of legitimization of the contemporary struggle and national consolidation.

The focus of the study is on the activities of Princes Kostiantyn Ivanovych and Vasyl-Kostiantyn Ostrozky in the fifteenth–seventeenth centuries, which combined defensive, political, and cultural-educational functions. An analysis of historical sources and contemporary research reveals that their military organization, strategic thinking, and defensive practices formed a complex of patriotic potential

that contributed to the protection of Ukrainian lands, the formation of moral values, and the consolidation of society. A significant place in the article is devoted to the cultural and educational heritage of the dynasty, particularly the activities of the Ostroh Academy, founded by Prince Vasyl-Kostiantyn Ostrozky, which ensured the preservation of the Orthodox tradition, the development of national self-awareness, and the foundations of moral and patriotic education.

Special attention is paid to the actualization of the Ostrozky heritage in modern military-patriotic practices, in particular in the activities of the 30th Separate Mechanized Brigade named after Prince Kostiantyn Ostrozky. The study explores the historical prerequisites for the formation of the unit and its participation in key operations of the Russian–Ukrainian war, including the defense of Kyiv, the Kharkiv counteroffensive, the battles for Sievierodonetsk, the liberation of Izium, and the prolonged fighting for Bakhmut. The analysis of the brigade's combat achievements, symbolism, and patriotic-educational practices demonstrates how historical heritage is transformed into a modern military-patriotic discourse, contributing to the formation of moral and psychological resilience of servicemen and the consolidation of society.

The article outlines the potential of the heritage of the Ostrozky princes as a source of national identity, moral education, and symbolic reinforcement of the state's defense capability. The combination of historical traditions, cultural and educational heritage, and contemporary military-patriotic practices creates an effective mechanism for strengthening patriotism, combat morale, and societal resilience in the face of the current challenges of the Russian–Ukrainian war.

**Keywords:** Ostrozky princes, military-patriotic heritage, national identity, moral education, Russian-Ukrainian war, military traditions, Ostroh Academy.

**Постановка проблеми.** Повномасштабна російсько-українська війна підкреслила необхідність не лише військового протистояння агресору, а й зміцнення духовно-ціннісних основ українського суспільства, формування стійкої національної ідентичності та розвитку військово-патріотичного виховання. В умовах сучасної гібридної війни, де поряд із збройним протистоянням активно застосовуються інформаційні, культурні та символічні засоби впливу, особливої актуальності набуває звернення до історичної спадщини як джерела морального, культурного та ідентичнісного зміцнення нації.

У цьому контексті значну роль відіграє спадщина князів Острозьких – одного з найвпливовіших українських родів XV–XVII століть, діяльність якого поєднувала воєнний захист земель, політичне лідерство та культурно-освітні ініціативи. Діяльність князів Костянтина Івановича та Василя-Костянтина Острозьких формувала традиції військового служіння, відповідальності за землю і народ, які можна розглядати як ранні прояви національного спротиву.

**Аналіз досліджень і публікацій.** Дослідження постатей князів Острозьких у науковій літературі розглядається переважно в аспекті історичного та культурного значення їхньої діяльності, хоча окремі праці торкаються військового виміру їхньої діяльності.

Значну увагу військовим аспектам діяльності представників династії приділено у статті П. Кулаковського «Князь Костянтин Іванович Острозький і оборона українських земель від татарської агресії (кінець XV – перша третина XVI ст.)», де автор на основі джерельних даних розглядає військову організацію оборони на прикордонних землях, а також ролі Костянтина Івановича як полководця, який реалізував стратегії стримування загроз. Дослідження підкреслює, що діяльність Костянтина Івановича мала не лише воєнний, а й соціально-політичний характер [Кулаковський, 2011].

В окремих регіональних дослідженнях розглядаються історіографічні аспекти династії Острозьких, зокрема щодо становища православної церкви й ролі княжого роду в її зміцненні, що непрямо стосується питань ідентичності та патріотичних практик XV–XVII століть. І. Леськів у своїй праці «Становище Православної Церкви в Україні у XV–на початку XVII ст. та роль династії князів Острозьких» аналізує вплив цього роду на релігійне життя, що важливо для розуміння ціннісних засад, котрі могли формувати у той час суспільне самоусвідомлення [Леськів].

Важливі культурно-історичні аспекти спадщини Острозьких представлені також у виставкових проєктах, зокрема експозиції «Князі Острозькі: європейський вимір української історії», що презентує матеріальні та візуальні джерела про діяльність родини, включно з військовим аспектом, зокрема бойовою зброєю і похідними атрибутами XV–XVII ст., що дозволяє розглядати їхню діяльність у ширшому суспільно-історичному контексті [Добровольська, 2025].

Монографічні та спеціалізовані історичні публікації, такі як В. Ульяновського «Князь Василь-Костянтин Острозький: історичний портрет у галереї предків та нащадків», пропонують глибокий біографічний аналіз ключових фігур династії, висвітлюючи їхню політичну, соціальну й культурну діяльність, що може бути важливою для осмислення ціннісного фундаменту, на основі якого формувалися військові традиції родини [Ульяновський, 2012].

Варто також зазначити приклади сучасних академічних ініціатив, що спрямовані на вивчення спадщини Острозьких у ширшому історичному контексті, зокрема лекції та наукові читання в Острозькій академії, присвячені українській спадщині та взаєминам культурних сфер, де обговорюються джерела XVI–XVII ст. – стародруки, рукописи, зв'язки з Афоном, що підсилює розуміння культурного фону діяльності князів [Острозька академія, 2025].

Водночас у науковому дискурсі досі відсутнє комплексне дослідження, яке б поєднувало аналіз історичних військових практик, патріотичних культурних кодів та механізмів їх актуалізації в умовах сучасної війни, зокрема через практики найменування військових підрозділів і формування військово-виховного наративу на основі спадщини князів Острозьких.

**Метою статті** є комплексний аналіз історичної, культурної та військово-патріотичної спадщини князів Острозьких у контексті сучасних суспільних викликів та визначення потенціалу їхнього історичного образу для зміцнення

національної ідентичності й морально-психологічної стійкості українського суспільства та військовослужбовців.

**Виклад основного матеріалу.** У контексті переосмислення історичного минулого українського народу та пошуку ціннісних орієнтирів для сучасного українського суспільства особливого значення набуває відродження правди про українських політичних та військових діячів, зокрема про історичний чин уславлених князівських родів.

В умовах новітньої державної незалежності України особливого визнання заслуг і вшанування пам'яті набули князі Острозькі. Аристократичний рід князів Острозьких оповитий багатьма таємницями і славиться історіями про здобутки та звитягу. Вісім поколінь, упродовж двох з половиною століть князі Острозькі відігравали одну з ключових ролей в історії руських земель Великого князівства Литовсько-Руського та Речі Посполитої, дали світу визначних політичних, військових та просвітницьких постатей, що і нині слугують нащадкам взірцем патріотизму й любові до України.

Найуславленішими представниками роду є князь Костянтин Іванович Острозький та його син князь Василь-Костянтин Острозький. Князь Костянтин Іванович (1460 – 1530) – відомий в українській історії як славний полководець, який, обіймаючи посаду гетьмана Великого князівства Литовського і Руського, провів безліч успішних походів проти волохів, татар, московитів. В битві під Оршею 8 вересня 1514 року князь отримав блискучу перемогу над втричі чисельно переважаючим московським військом. Велику увагу приділяв князь Костянтин Острозький будівництву укріплень і церков, давав пожертви на розвиток церков по всіх своїх володіннях, був похований в Києво-Печерській лаврі [Іларіон (Огієнко І.; митрополит), 1958].

Його син Василь-Костянтин Острозький (1526–1608), київський воєвода, маршалок волинський, брав активну участь практично в усіх важливих подіях свого часу, що стосувалися політичного, церковного і культурно-освітнього життя держави. У хрещенні названий Василем, він у дорослому віці став уживати і друге – славне батьківське ім'я – Костянтин, тому в літературі фігурує під подвійним ім'ям Василь-Костянтин або Костянтин-Василь [Іларіон (Огієнко І.; митрополит), 1958].

Князь Василь-Костянтин Острозький все своє життя вкладав значні кошти в будівництво, відновлення та опорядження церков і монастирів Острога, Києва, Львова, Вільно, Дубно та інших міст і сіл. Він увійшов в українську історію передусім як культурно-освітній діяч, невтомний подвижник і великий меценат для безліч культурних проєктів, був організатором освіти і книгодрукування.

Острозька слов'яногреко-латинська академія, заснована князем Василем-Костянтином Острозьким у 1576 році, відігравала ключову роль у формуванні культурно-православної totoжності та національної ідентичності українського народу [Жулинський, 2024]. Академія не лише забезпечувала високий рівень освіти, а й стала інституційним механізмом збереження української православної традиції та розвитку літературної, духовної та культурної

самобутності в умовах посиленої латинізації та полонізації. Діяльність академії сприяла формуванню морально-етичних основ, що закладали патріотичні цінності, і забезпечувала підґрунтя для стійкого національного самоусвідомлення. У контексті сучасної російсько-української війни ця спадщина є важливим історико-культурним ресурсом, оскільки демонструє, як освітні та культурні інститути князів Острозьких сприяли консолідації української нації та формуванню морально-психологічної стійкості, що може бути актуалізовано в сучасних військово-виховних практиках.

Морально-гіднежиття, півсторічнаневтомна, багатогранна і високоефективна патріотично-державницька діяльність князя В- К. Острозького переконливо підтверджують незаперечну істину: роль особистості в історії була, є і завжди буде значущою і визначальною.

Тому сучасне українське суспільство надає здебільшого визнання історичних заслуг та ідей, закладених князем Василем-Костянтином Острозьким і які актуалізувалися насамперед у контексті відродження культурної спадщини. Його культурна спадщина проявляється у таких процесах як: відновлення Острозької академії (1994) як навчального закладу і яка нині носить ім'я князя і репрезентує спадкоємність української освітньої традиції; популяризація Острозької Біблії як символу українського книгодрукування та мовно-культурної самобутності; використання образу князя в публічній історії та культурній політиці – в назвах вулиць, встановленні пам'ятників, створенні музеїв, відзначенні ювілейних дат.

Здійснивши свою релігійно-духовну місію у складних умовах окатоличення українського народу, князь, не будучи церковним діячем, увійшов в історію як провідник духовності і захисник православ'я.

Науковці П. Кралюк та Я. Хаврук у праці «Князі Острозькі» (Харків: Фоліо, 2012) надають ґрунтовний огляд історії династії Острозьких та їхньої ролі у формуванні української політичної, культурної та військової традиції XV–XVII ст. Автори підкреслюють, що саме цей рід став продовжувачем давньоруських традицій після занепаду Київської Русі та Галицько-Волинської держави. У складних геополітичних умовах того часу, коли Україна-Русь опинилася між Римсько-католицькою Європою та ісламським Сходом, Острозькі змогли зберегти православну ідентичність та культурну самобутність українців.

Крім того, дослідники висвітлюють культурно-освітню діяльність Острозьких, зокрема заснування Острозької академії, друкарні та культурних осередків у Дермані, які забезпечували збереження та розвиток української православної культури. Варто зауважити, що військова і культурна діяльність династії тісно перепліталася, створюючи комплексний патріотичний потенціал, який може бути актуалізований у сучасному військово-виховному контексті.

Таким чином, спадщина князів Острозьких виступає джерелом для формування національної ідентичності, патріотичного виховання та морально-психологічної стійкості сучасних українських військовослужбовців. Особливо це актуально у контексті сучасної російсько-української війни, де історичний

досвід оборони рідної землі та організація ефективних військових підрозділів можуть слугувати моральним і культурним орієнтиром [Кралюк & Хаврук, 2012].

Саме на основі історичної спадщини князів Острозьких сучасні українські військові формують свій патріотичний світогляд та військову етику. Особливо важливо показати, як ці традиції втілюються у діяльності сучасних підрозділів Збройних Сил України.

Зокрема, 30-та окрема механізована бригада імені князя Костянтина Острозького – одне з ключових механізованих з'єднань Сухопутних військ Збройних Сил України, що стало символом стійкості й мужності українського війська в умовах російсько-української війни. Її назва, взята з імені великого полководця XVI століття Костянтина Острозького, підкреслює історичну тяглість українських військових традицій, а гасло бригади – *Dei Gratia* («Богою милістю») – акцентує на духовно-моральних засадах захисту Батьківщини.

За документальними даними історії підрозділу, 30-та бригада бере початок від радянських військових формувань 1941 року, включаючи 30-ту гвардійську танкову дивізію – з часом переформовану на механізовану структуру у складі ЗСУ. Ці історичні передумови формували бойовий дух і організаційну спадкоємність, що зокрема проявилися під час російської агресії після 2014 року [30th Separate Mechanized Brigade (Ukraine)].

Бригада відзначилася у численних ключових операціях російсько-української війни, які мали важливе стратегічне значення для оборони України: Війна на Донбасі (2014–2015) – участь у боях під Савур-Могилою, у секторі «Д» та інших зонах відповідальності [30th Separate Mechanized Brigade (Ukraine)]. Повномасштабне вторгнення Росії 2022 року – оборона Києва на початку вторгнення, участь у Харківському контрнаступі, обороні Сєверодонецька, звільненні Ізюма, а також тривалі й складні бої за Бахмут [30 ОМБр].

Ці бойові операції підкреслюють здатність підрозділу діяти на різних напрямках та в умовах високої складності оперативної обстановки, що зміцнює його репутацію як надійної бойової одиниці ЗСУ [30 ОМБр].

Указом Президента України від 22 серпня 2018 року 30-та окрема механізована бригада отримала почесне найменування імені князя Костянтина Острозького – одного з найвизначніших полководців доби Середньовіччя, що символічно пов'язує сучасний підрозділ із історичними традиціями оборони українських земель [30th Separate Mechanized Brigade (Ukraine)].

За мужність і відвагу у боях бригада також була відзначена почесною відзнакою «За мужність та відвагу» у травні 2022 року, що підсилює її авторитет не лише у військовому середовищі, а й у суспільстві загалом [Житомирська ОДА].

Символіка бригади, яка включає елементи історичного герба та сучасні військові символи, засвідчує поєднання минулого й сьогодення у військовому наративі – цей зв'язок активно використовується у виховних і патріотичних практиках [Чтиво. Символіка].

Назва бригади, що присвячена князю Острозькому, виконує потужну патріотично-виховну функцію:

Історична ідентичність: співвіднесення сучасних захисників з легендарним полководцем формує у військовослужбовців і громадськості відчуття спадкоємності бойових традицій українського війська.

Моральне виховання: образ князя Острозького як символу стійкості, рішучості та військового мистецтва надихає на самовідданий захист держави.

Соціальна мотивація: участь бригади у ключових битвах сучасної війни – особливо під Києвом, Ізюмом і Бахмутом – служить прикладом відданості й стійкості, що широко репрезентується в інформаційних та освітніх матеріалах [30 ОМБр].

Крім того, активна медіа-присутність та громадські ініціативи (наприклад, інформаційні кампанії, відео-розповіді та залучення волонтерської підтримки техніки й обладнання) сприяють формуванню позитивного суспільного образу бригади як символу незламності українського війська [30 ОМБр].

Отримане почесне найменування на честь князя Костянтина Острозького символічно поєднує історичну спадщину та сучасні військові традиції, сприяє моральному вихованню, формуванню патріотичного світогляду військово-службовців і підтримці бойового духу. Відзнаки за мужність і активна участь у громадських ініціативах підсилюють авторитет бригади як надійного елементу оборони держави та символу стійкості українського війська.

Таким чином, 30-та бригада не лише зміцнює обороноздатність України на полі бою, а й виконує важливу патріотично-виховну функцію, демонструючи, як історична спадщина може ефективно впливати на сучасні військово-патріотичні практики.

**Висновки та перспективи подальших досліджень.** Спадщина князів Острозьких є важливим історико-культурним ресурсом, який формує морально-патріотичні засади сучасного українського суспільства та військово-службовців. Військова діяльність Костянтина Івановича та Василя Костянтина Острозьких у XV–XVII століттях, їхні успіхи в обороні українських земель, організація військових підрозділів, а також розвиток культурно-освітніх інституцій, зокрема Острозької академії, створили комплексний патріотичний потенціал, що має безпосереднє значення для формування національної ідентичності та морально-психологічної стійкості.

Сучасна 30-та окрема механізована бригада імені князя Костянтина Острозького є прямим втіленням цієї історичної спадкоємності. Її бойові досягнення в ході російсько-української війни – оборона Києва, участь у Харківському контрнаступі, звільнення Ізюма, бої за Бахмут та інші ключові операції – демонструють високу бойову підготовку, стійкість та організаційну спроможність підрозділу. Одночасно бригада виконує важливу патріотично-виховну функцію: символіка, назва та історичні традиції сприяють формуванню патріотичного світогляду, військової етики та мотивації особового складу.

Таким чином, дослідження військово-патріотичного потенціалу спадщини князів Острозьких у контексті сучасної війни демонструє ефективність поєднання історичної пам'яті, культурної спадщини та сучасних військових практик у зміцненні обороноздатності держави, підтримці морального духу військових і консолідації нації. Реалізація цих традицій у сучасних військових підрозділах засвідчує, що історична спадщина не лише зберігається у пам'яті, а й активно впливає на сучасний воєнно-патріотичний дискурс України.

### Література

1. 30-та окрема механізована бригада імені князя Костянтина Острозького [Електронний ресурс]. Офіційний сайт бригади. URL: <https://30ombg.mil.gov.ua/pro-nas/> (дата звернення: 14.12.2025).
2. Добровольська В. В. Виставка «Князі Острозькі: європейський вимір української історії» як засіб популяризації культурної спадщини та національної ідентичності. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 3. С. 17–21. URL : [https://nakkkim.edu.ua/images/Instytutu/nauka/vydannia/visnyk/Visnik\\_2025\\_3-DOI-3.pdf](https://nakkkim.edu.ua/images/Instytutu/nauka/vydannia/visnyk/Visnik_2025_3-DOI-3.pdf) (дата звернення: 14.12.2025)
3. Житомирська ОДА. Бригада отримала почесну відзнаку «За мужність та відвагу» [Електронний ресурс]. URL: <https://surli.li/wnwflf> (дата звернення: 14.12.2025)
4. Жулинський М. Острозька академія та її роль у формуванні культурно-православної тотожності та національної ідентичності українського народу. Острог: Вид-во Національного університету «Острозька академія», 2024. 24 с. (Серія: Лекції докторів Honoris Causa). URL: <https://eprints.oa.edu.ua/id/eprint/9487/> (дата звернення: 14.12.2025).
5. Іларіон (Огієнко І.; митрополит). Князь Костянтин Острозький і його культурна праця : історична монографія. Вінніпег: Читальня «Просвіта»: Вид. коштом Укр. Православ. Громади в Кенора, Ont., 1958. 216 с. : іл. [Електронний ресурс]. URL: <https://surli.cc/uqzetm> (дата звернення: 14.12.2025)
6. Кралюк П., Хаврук Я. Князі Острозькі. Харків: Фоліо, 2012. – 126 с. ISBN 978-966-03-5430-2. URL: <https://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/ukr0000020933> (дата звернення: 14.12.2025).
7. Кулаковський П.М. (P. Kulakovskiy). Князь Костянтин Іванович Острозький і оборона українських земель від татарської агресії (кінець XV – перша третина XVI ст.). *Наукові записки Національного університету «Острозька академія: Історичні науки»*. 2011 (Вип.18). С. 67–83. URL: [https://heritage.oa.edu.ua/assets/files/kulakovs'kyi\\_kio\\_i\\_oborona.pdf](https://heritage.oa.edu.ua/assets/files/kulakovs'kyi_kio_i_oborona.pdf) (дата звернення: 14.12.2025)
8. Леськів І. М. Становище Православної Церкви в Україні у XV – на початку XVII ст. та роль династії князів Острозьких [Електронний ресурс]. URL: [https://chtyvo.org.ua/authors/Leskiv\\_Iryna/Stanyovysche\\_Pravoslavnoi\\_](https://chtyvo.org.ua/authors/Leskiv_Iryna/Stanyovysche_Pravoslavnoi_)

- Tserkvy\_v\_Ukraini\_u\_KhV\_\_na\_pochatku\_KhVII\_st\_ta\_rol\_dynastii\_kniaziv\_Ostro.pdf (дата звернення: 14.12.2025).
9. Острозька академія. Лекція «Українська спадщина на Афоні: острозькі стародруки XVI–XVII століть у бібліотеках афонських монастирів», прочитана в межах Острозьких наукових читань. Київ, Україна. 18 березня 2025 р. URL: <https://www.oa.edu.ua/ua/info/news/2025/18-03-02> (дата звернення: 14.12.2025).
  10. Ульяновський В. Князь Василь-Костянтин Острозький: історичний портрет у галереї предків та нащадків. Київ : Простір, 2012. 1370 с., 40 іл. URL : <https://surl.li/abhurq> (дата звернення: 14.12.2025).
  11. Чтиво. Символіка 30-ї окремої механізованої бригади імені князя Костянтина Острозького [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://surl.li/wdymxe> (дата звернення: 14.12.2025)
  12. 30th Separate Mechanized Brigade (Ukraine).[Electronic resource]. Available at: [https://en.wikipedia.org/wiki/30th\\_Mechanized\\_Brigade\\_\(Ukraine\)](https://en.wikipedia.org/wiki/30th_Mechanized_Brigade_(Ukraine)) (accessed: 14.12.2025).

### References

1. 30-ta okrema mekhanizovana bryhada imeni kniazia Kostiantyna Ostrozkohto [30th Separate Mechanized Brigade named after Prince Kostiantyn Ostrzkyi]. Official website of the brigade. Retrieved from <https://30ombr.mil.gov.ua/pro-nas/> (accessed 14 December 2025) (in Ukrainian).
2. Dobrovolska, V.V. (2025). Vystavka «Kniazі Ostrozki: yevropeiskyi vymir ukrainskoi istorii» yak zasib populiaryzatsii kulturnoi spadshchyny ta natsionalnoi identychnosti [Exhibition «Princes of Ostroh: European dimension of Ukrainian history» as a means of popularizing cultural heritage and national identity]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv*, 3, 17–21. Retrieved from [https://nakkkim.edu.ua/images/Instytutu/nauka/vydannia/visnyk/Visnik\\_2025\\_3-DOI-3.pdf](https://nakkkim.edu.ua/images/Instytutu/nauka/vydannia/visnyk/Visnik_2025_3-DOI-3.pdf) (in Ukrainian).
3. Zhytomyrska ODA. Bryhada otrymala pochesnu vidznaku «Za muzhnist ta vidvahu» [Brigade received honorary award «For courage and bravery»]. Retrieved from <https://surl.li/wnwflf> (in Ukrainian).
4. Zhulynskyi, M. (2024). *Ostrozka akademiia ta yii rol u formuvanni kulturno pravoslavnoi totozhnosti ta natsionalnoi identychnosti ukrainskoho narodu* [Ostroh Academy and its role in the formation of cultural Orthodox identity and national identity of the Ukrainian people]. Ostroh: Vydavnytstvo Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia». Retrieved from <https://eprints.oa.edu.ua/id/eprint/9487> (in Ukrainian).
5. Ilarion (Ohienko, I.; mytropolyt). (1958). *Kniaz Kostiantyn Ostrozkyi i yoho kulturna pratsia: istorychna monohrafiia* [Prince Kostiantyn Ostrzkyi and his cultural work: historical monograph]. Winnipeg: Chytalnia «Prosvita». Retrieved from <https://surl.cc/uqzetm> (in Ukrainian).

6. Kraliuk, P., Khavruk, Ya. (2012). *Kniazzi Ostrozki [Princes of Ostroh]*. Kharkiv: Folio. Retrieved from <https://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/ukr0000020933> (in Ukrainian).
7. Kulakovskiy, P.M. (2011). *Kniaz Kostiantyn Ivanovych Ostrozkyi i oborona ukrainskykh zemel vid tatarskoi ahresii (kinets XV – persha tretyna XVI st.) [Prince Kostiantyn Ivanovych Ostrzkyi and the defense of Ukrainian lands from Tatar aggression (late 15th – first third of 16th century)]*. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia: Istorychni nauky»*, 18, 67–83. Retrieved from [https://heritage.oa.edu.ua/assets/files/kulakovskiy\\_kio\\_i\\_oborona.pdf](https://heritage.oa.edu.ua/assets/files/kulakovskiy_kio_i_oborona.pdf) (in Ukrainian).
8. Leskiv, I.M. *Stanovyshche Pravoslavnoi Tserkvy v Ukraini u XV – na pochatku XVII st. ta rol dynastii kniaziv Ostrozkykh [The situation of the Orthodox Church in Ukraine in the 15th – early 17th century and the role of the Ostroh princes' dynasty]*. Retrieved from [https://chtyvo.org.ua/authors/Leskiv\\_Iryna/Stanovyshche\\_Pravoslavnoi\\_Tserkvy\\_v\\_Ukraini\\_u\\_KhV\\_\\_na\\_pochatku\\_KhVII\\_st\\_ta\\_rol\\_dynastii\\_kniaziv\\_Ostro.pdf](https://chtyvo.org.ua/authors/Leskiv_Iryna/Stanovyshche_Pravoslavnoi_Tserkvy_v_Ukraini_u_KhV__na_pochatku_KhVII_st_ta_rol_dynastii_kniaziv_Ostro.pdf) (in Ukrainian).
9. Ostrozka akademiia. Lektsiia «Ukrainska spadshchyna na Afoni: ostrozki starodruky XVI–XVII stolit u bibliotekakh afonskykh monastyriv» [Ostroh Academy. Lecture «Ukrainian heritage on Mount Athos: Ostroh early printed books of the 16th–17th centuries in the libraries of Athonite monasteries»]. (2025, March 18). Kyiv, Ukraine. Retrieved from <https://www.oa.edu.ua/ua/info/news/2025/18-03-02> (in Ukrainian).
10. Ulianovskiy, V. (2012). *Kniaz Vasyl-Kostiantyn Ostrozkyi: istorychnyi portret u halerei predkiv ta nashchadkiv [Prince Vasyl-Kostiantyn Ostrzkyi: historical portrait in the gallery of ancestors and descendants]*. Kyiv: Prostir. Retrieved from <https://surl.li/abhurq> (in Ukrainian).
11. Chtyvo. Symvolika 30-yi okremoi mekhanizovanoi bryhady imeni kniazia Kostiantyna Ostrozkoho [Chtyvo. Symbolism of the 30th Separate Mechanized Brigade named after Prince Kostiantyn Ostrzkyi]. Retrieved from <https://surl.li/wdymxe> (in Ukrainian).
12. 30th Separate Mechanized Brigade (Ukraine). Available at: [https://en.wikipedia.org/wiki/30th\\_Mechanized\\_Brigade\\_\(Ukraine\)](https://en.wikipedia.org/wiki/30th_Mechanized_Brigade_(Ukraine)) (accessed 14 December 2025).